

ser, at adskillige af mine nærmeste Meningsfæller have været med til at stille Ændringsforslaget under Nr. 11, hvorefter den meget omtvistede Passus „fortsat og betydelig Dovenskab“ skal udgaa, finder jeg Anledning til nærmere at præcisere mit Standpunkt, og det er da dette, at jeg i Tilslutning til den højtærede Justitsminister meget maa fraraade at vedtage dette Ændringsforslag, men derimod tilraade at vedtage det af Udvalget stillede Ændringsforslag. Naar jeg tænker paa, at dette Spørgsmaal har været overvejet af den Kommission, der var nedsat om Børnesagen, og at dette Udtryk fandtes i Kommissionens Forslag, at det derefter er godkendt i Regeringsforslaget og endelig sidst af Udvalget, saa at det altsaa har været under mange og lange Overvejelser, saa forekommer det mig rigtig nok, at de ærede 15 Forslagsstillere ere komne en lille Smule let til dette Ændringsforslag, naar de som Grundlag dertil, saavidt jeg har forstaaet, ikke have andet end det pædagogiske Foredrag, som vi hørte under 2den Behandling af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier). Jeg tror, det er at komme en lille Smule for let til dette Ændringsforslag, og jeg fraraader meget at stemme for det.

Spørgsmaalet om, hvorvidt fortsat betydelig Dovenskab skal give Anledning til, at BARNET anbringes paa et nyt Sted, under ny Forhold, er jo ikke et indviklet pædagogisk, men et praktisk Spørgsmaal, som vi meget godt kunne lægge i Værgeraadets Haand at afgøre. Jeg har den Tro, at Medlemmerne af Værgeraadene ville som praktiske, forstandige, alvorlige og samvittighedsfulde Mennesker vide at overveje Sagen og se den fra alle de Sider, som den har Krav paa at blive set fra. Det er, siger jeg, et praktisk Spørgsmaal, og man gør rettest i her at vise den størst mulige Tillid til de Værgeraad, som vi ved denne Lov agte at oprette. Altsaa, jeg fraraader meget det af de 15 ærede Herrer stillede Ændringsforslag og tilraader at stemme for samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Sabroe: Det ærre Medlem for Frederiksberg (Ellinger) har ved sin Tale tilfulde godtgjort, at han har forhalet Forhandlingerne om denne Sag ved den lange Tale, han forleden holdt. Den fyldte ganske vist kun 3 Spalter i Rigsdagstidende, men den blev jo fremsat overlegent og langsomt, saaledes at ikke et eneste af de

Guldkorn, den gemte, kunde blive skjult for Tilhørerne. Det ærede Medlem har yderligere i Dag godtgjort, hvor ubeføjet denne lange Tale var, thi det viser sig, at det ærede Medlem ikke alene overfladisk har læst, hvad jeg har sagt, men at han endogsaa har ladet Udtalelser komme frem om, hvad jeg skulde have fremsat her, uagtet det ikke staar i Referatet, og jeg heller ikke er fremkommen med det her i Tinget. Det ærede Medlem citerede galt — jeg vil ikke bruge stærkere Ord, men kun sige, at han citerer absolut galt, naar han vil sigte mig for, at ville tilegne mig og min Partifælle Æren for at have rejst Spørgsmaalet om, at Børnehjem ikke maa findes i Forbindelse med Fattiggaarde. Der er det egentlige Kernepunkt, at det ærede Medlem for Frederiksberg rejste dette Spørgsmaal under 1ste Behandling, fordi han ønskede at gøre opmærksom paa, at hans var Æren for at dette Spørgsmaal oprindelig blev rejst. Det kunde det ærede Medlem have sagt uden at falde over mig og uden i øvrigt at beskæftige sig saa udførligt med den Tale, jeg har holdt.

Det ærede Medlem var igen inde paa Landstingets Stilling til denne Sag. Det er jo ikke godt at vide, hvorledes Landstingets Stilling i det hele taget vil blive, men skal man dømme efter den Stilling, Landstinget har indtaget til en Mængde vigtige Reformforslag, til Tuberkuloselovforslagene, til Ægteskabslovforslaget, til Retsreformen og til en Række andre Reformers, er der egentlig ikke meget Haab om, at dette Lovforslag skal gaa glat gennem det andet Ting. I hvert Fald er der ingen Tvivl om, at der blandt Landstingets Højremedlemmer, navnlig blandt dem, der staa det ærede Medlem nær i politisk Henseende, vil være adskillige, som ville modarbejde væsentlige Punkter i dette Lovforslag. Det nærer jeg ingen Tvivl om, og det fremgaar for øvrigt af en Udtalelse, som et af Landstingets ærede Medlemmer, en af Førerne for Højre, en Mand, der staa det ærede Medlem meget nær, fremkom med, da Spørgsmaalet om Tuberkuloseforslagene var fremme i Landstinget, nemlig denne: „Hvad jeg vil anbefale er, at vi i Fremtiden tage os en lille Smule i Agt for at stille for store Krav til vore Finanser, thi jeg tror, at det, der kommer frem, mange Gange kun er en Modesag, der skyldes visse Strømninger, som ikke altid ere at stole paa.“ Nej, det er aldeles aabenbart, at der i det andet Ting er Folk, hørende til Højre, der ønske